

Vi er faktisk i SF meget bekymrede for den udvikling, der er vedrørende unge kvinders og pigers psykiske velbefindende, specielt når man måler det i forhold til spiseforstyrrelser, selvmordsforsøg og lignende.

Alene det, at vi i dag kan konstatere, at der er 60.000 unge, som lider af anoreksi og bulimi og overspisning, siger ganske klart, at her er der et problem, som vi skal både tage alvorligt og finde løsninger på.

Årsagerne til spiseforstyrrelserne er selvfølgelig meget komplekse. Årsagen til, at en person har udviklet en spiseforstyrrelse, skal som regel findes i følelsesmæssige påvirkninger, som personen har været udsat for i sit liv, måske kombineret med et særlig følsomt og skrøbeligt sind. Det er derfor klart, at der kan være næsten lige så mange forklaringer, som der er mennesker med spiseforstyrrelser.

Så vel individuelle som familiemæssige faktorer er således medvirkende til at udvikle og vedligeholde spiseforstyrrelser, men også – og det synes jeg er nok så væsentligt – sociokulturelle faktorer, det forhold at samfundet og især medierne har fremstillet et fuldstændig total urealistisk kvindeideal med krav om, at personen både skal være slank, feminin, sexet og smuk, samtidig med at hun skal udstråle autoritet, styrke, kontrol og være socialt succesrig, spiller selvfølgelig også en vigtig rolle i forbindelse med unge pigers udvikling af spiseforstyrrelser.

Mange piger og unge kvinder råber således massivt på hjælp. Det viser antallet af unge, der har spiseforstyrrelser m.v., men også det stigende antal selvmordsforsøg, som vi er vidner til, er et udtryk for, at mange unge piger og kvinder råber om hjælp, fordi de har ondt i livet, de har ondt i sjælen.

Mange lever det også ud ved at påføre sig selv fysisk smerte og skade. Det såkaldte cuttingfænomen, hvor primært unge piger er begyndt at skade sig selv, er et markant eksempel herpå. En undersøgelse af 9. klasses-elever i Fyns Amt viser, at over 10 pct. af alle unge har skadet sig selv mindst en gang. Heraf udgør 17 pct. piger. Det er jo en skræmmende udvikling, men det er blot en af de mange indikatorer, der peger på, at der er et ligestillingsproblem blandt unge.

Kl. 11.30

Forskning og forebyggelse på selvmordsområdet skal derfor intensiveres i forhold til unge

kvinder, ligesom unge kvinders ligestillingsforhold generelt kræver en større opmærksomhed.

Derfor mener vi, det er meget vigtigt, at man får sat fokus på årsagerne til de mange psykiske lidelser, der udvikler sig, med henblik på at sikre en bedre behandling, og det er det, vi har koncentreret en del af debatten om her i dag, men set med vores øjne ikke mindst, at vi også får lagt mere vægt på: Hvordan kan vi forebygge?

Her mener jeg sådan set, at vi som politikere har et stort ansvar også for at sætte rammer op omkring, hvordan markedskræfterne fungerer, så vi ikke hele tiden skal påvirke børn og unge med sex og porno, når vi snakker reklamer og markedsføring og lign., men at vi hele tiden kommer ind i en gænge, hvor vi respekterer kønnet på en helt anden og mere ligeværdig måde – både i det offentlige rum, og når markedskræfterne virker.

Det er vores ansvar både som politikere og som voksne at sikre, at der bliver bedre rammer for unge til at udfolde sig i og vokse op i. Derfor er det helt afgørende for os, at vi sætter mere fokus på behandling og behandlingsgaranti, men også på en sikring af, at der bliver et mere intensivt forebyggende arbejde.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Debatten i dag kan give anledning til i hvert fald én indledende bemærkning, som jeg synes er væsentlig at få frem: At det jo er positivt, hvis det er rigtigt, som jeg har hørt, at der nu er enighed i Folketinget om, at man skal prioritere at behandle psykiske sygdomme på lige fod med fysiske sygdomme. Hvis det er rigtigt og det sætter sig igennem i politiske initiativer, så er det faktisk en meget positiv debat, der har været i dag, bare på grund af det.

Det andet, jeg vil sige, er, at nu handler forespørgslen om unge kvinders psykiske velbefindende, og det er jo meget andet og meget mere end behandling af psykiske sygdomme.

Det, der dér er afgørende, er: Hvordan kan vi sikre, at unge mennesker lever i trygge og sunde miljøer? For det er nok alligevel erfaringen, at det giver langt færre ulykkelige unge mennesker, selv om, som Venstres ordfører var inde på, der jo er mange grunde til, at man kan løbe ind i problemer i ungdommen, og det er slet ikke